

מ"ת 44852/12/14 - מדינת ישראל נגד נאסר הדמי

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 44852-12-14 מדינת ישראל נ' הדמי(עציר)

בפני כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיב נאסר הדמי

ב"כ המבקשת: עו"ד טובבין

ב"כ המשיב: עו"ד חביב- אללה

החלטה

1. המשיב מואשם במספר עבירות הסתה לאלימות או טרור, לפי סעיף 214ד2 לחוק העונשין התשל"ז- 1977 וכן במספר עבירות תמיכה בארגון טרוריסטי לפי סעיפים 4(ב) ו- 4(ז) לפקודת מניעת טרור.
2. כתב האישום מתייחס לפרסומים שפרסם המשיב בחשבון ה"פייסבוק" שלו, אשר כללו, על פי הנטען, קריאות ישירות למעשי אלימות וטרור נגד אזרחים וכוחות הביטחון, דברי שבח, אהדה תמיכה עידוד והזדהות כלפי מבצעי פעולות אלימות, וכן תמיכה והזדהות עם ארגוני טרור ופעילים בכירים בהם, והכל על רקע האווירה הציבורית הקשה ששררה בישראל מאז חודש יולי 2014, תקופה בה אירעו חטיפת ורצח שלושת הנערים גיל-עד שעאר ז"ל, נפתלי פרנקל ז"ל ואייל יפרח ז"ל, חטיפת ורצח הנער מוחמד אבו- חדיר ז"ל, מבצע "צוק איתן" ואירועי האלימות הפרות הסדר והפיגועים שהתרחשו בירושלים לאחר מכן. על פי הנטען בכתב האישום, פרסומים אלה שפרסם המשיב, שלהבו משתמשי פייסבוק נוספים אשר הביעו תמיכתם בפרסומים בדרך של כתיבת תגובות אוהדות, סימני חיבוב (like) או שיתוף התכנים לחברים נוספים ברשת החברתית.
3. לפני בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים.
4. אין מחלוקת על קיומן של ראיות לכאורה.
5. על מנת לבחון את קיומה של עילת מעצר, אסקור תחילה מקצתם של הפרסומים שפרסם המשיב, אשר תוכנם המלא מפורט בכתב האישום;

המשיב החזיק חשבון "פייסבוק", היו לו למעלה מ- 600 חברים ועוקבים ופרסומיו היו פתוחים ונגישים לכל משתמשי הרשת החברתית.

ביום 10.6.14 פרסם המשיב תמונות של ילדים במחנה אימונים של החמא"ס בעזה, ובמשך פרסם תגובה לתמונה וכתב:

"האל יברך את מי שנשא עיניו לטובת האומה בחינוך בניה ושמירה על מורשתה".

ביום 28.7.14 פרסם המשיב את תמונתו של בכיר בחמא"ס וכתב:

"המנהיג בחמא"ס עזת אלרשק מי שינסה לקחת לנו את הנשק נתלוש לו את הנשמה".

ביום 20.8.14 פרסם המשיב פוסט ובו כתב:

"גדודי אל קסאם יקבעו את גורל הכיבוש"

לאחר שפרסומו זכה ל- 13 סימני חיבובים הוסיף המשיב וכתב:

"השבח לאללה- הסלמה כזו שהכיבוש לא ראה בסיוטים הכי קשים שלו".

ביום 26.8.14 שיתף המשיב קריקטורה של השלבים לשחרור אל אקצא: ידוי אבנים, שימוש בסכינים, רובים ורקטות.

ביום 9.11.14 שיתף המשיב כרוז מס' 1 של גדודי אל- אקצא הקורא **"להתאחד ולהתקומם ולא להיגרר למלחמת אחים".**

ביום 11.11.14 שיתף המשיב פוסט וכיתוב:

"מה שקורה בימים אלה בירושלים והגדה הוא מפירות וברכות ההתנגדות הגיבורה במהלך המלחמה בעזה וכל תקופת המלחמה".

6. הפרסומים המתוארים לעיל, כמו גם פרסומים אחרים שתוכנם מפורט בכתב האישום, זכו לסימני חיבוב ולתגובות אוהדות ספורות של גולשים אחרים.

7. המשיב הוא אדם מן הישוב, אינו מנהיג או בעל מעמד מיוחד אחר. עם זאת, הדברים שפרסם זכו לתהודה מסוימת ולתגובות חיוביות.

דבריו של המשיב פורסמו בתקופה מתוחה ביותר, שבה התרחשו מספר אירועי טרור, התנהלה לחימה עם ארגוני טרור פלסטינים בגבול עזה, ובעיר ירושלים הפכו אירועי התפרעות והפרות סדר על רקע הסכסוך הישראלי-פלסטיני כמעט לשגרה. אין לכחד, והדבר ידוע לבית המשפט מתוך התיקים הרבים שהובאו לפניו שעניינם הפרות סדר שאירעו בירושלים בחודשים האחרונים, כי קריאות אהדה ושבח למעשי טרור והפרות סדר אשר פורסמו ברשתות החברתיות, ליבו את האש והביאו ליציאתם של צעירים לרחובות לצורך השתתפות בהפרות סדר אלה, אשר לא פעם לוו באלימות רבה.

8. מקובלת עלי טענת המבקשת לפיה יש במעשים המיוחסים למשיב, בשים לב לתקופה בה פורסמו, תדירותם של הפרסומים ותוכניהם, כדי להקים מסוכנות. יש לומר כי בכל הנוגע לעבירות ההסתה לאלימות או לטרור המיוחסות למשיב, משעה שנמצא כי יש תשתית ראייתית לכאורית להוכחת עברות אלה, קמה מאליה מסוכנות, שכן יסוד מיסודות העבירה הוא אפשרות ממשית שהפרסום יביא לביצוע מעשי אלימות.

9. המשיב בן 45 ויש לו שתי הרשעות קודמות. האחת משנת 2008, עניינה בהחזקת פרסום גזעני, והשנייה משנת 2010 בגין עבירות חברות בהתאגדות בלתי חוקית, מתן שירות להתאגדות בלתי חוקית ופעולה מטעם התאגדות בלתי חוקית, בגין נידון לעונש של 10 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. הרשעות קודמות אלה שהן רלבנטיות לעבירות בגין נידון המשיב כעת, יש בהן כדי להגביר את מסוכנותו.

10. המסוכנות העולה לנוכח מעשיו של המשיב נובעת מן הדברים שכתב ופרסם. לא עלתה מתוך הדברים אינדיקציה כלשהי כי המשיב התכוון לנקוט או נטל חלק בפועל בפעילות אלימה.

11. עניינו של המשיב הוא אחת הפעמים הראשונות שבהן מתבקש מעצר עד תום ההליכים בגין מעשים מן הסוג המיוחס לו. לאחרונה נידון בפני בית משפט זה מקרה דומה במ"ת 2427-12-14 **מדינת ישראל נ' עסילה** (להלן: "עניין עסילה").

ב"כ הצדדים השקיעו מאמץ ניכר בדיון בעניינו של המשיב ובעניינם של נאשמים אחרים שהוגשו נגדם כתבי אישום דומים (יחד עם כתב האישום שהוגש נגד המשיב הוגשו כתבי אישום נגד שבעה נאשמים נוספים), כל אחד בדרכו, על מנת לאבחן את עניינו של עסילה מעניינו של המשיב בתיק זה, ודומה כי בנושא זה יש ממש בטענות שני הצדדים.

מחד גיסא, פרסומיו של עסילה זכו לקהל צופים ואוהדים נרחב באופן משמעותי מזה שלו זכו פרסומיו של המשיב בתיק זה, וחלק מפרסומי ההסתה של עסילה אף כוונו כלפי קורבנות מסוימים, עובדה המוסיפה למסוכנות. מנגד, עסילה עצמו הביע חרטה על מעשיו, עובדה שיש בה כדי להוות גורם מפחית סיכון, בעוד שקשה למצוא תגובה ממין זה בהודעותיו של המשיב. עם זאת יש לומר, כי לא מצאתי כי המשיב ביטא בהודעותיו איבה כלפי הממסד הישראלי, כפי שנטען על - ידי ב"כ המבקשת.

המשיב טען כי הדברים שפרסם הם בגדר "חדשות" שזכותו לפרסם במסגרת חופש הביטוי, וכי כלל לא ידע שפרסום כאמור הוא אסור.

אינני סבורה כי יש שוני בין אופי הפרסומים שפרסם לכאורה עסילה לבין אופי הפרסומים שפרסם לכאורה המשיב. עם זאת, כאמור, יש הבדל בכמות הפרסומים ובמידת החשיפה. הגם שאצל עסילה מרבית "יצירתו" הייתה מקורית, ואילו המשיב נהג מדי פעם לפרסם גם תמונות שצולמו ונערכו על ידי אחרים, הרי שגם המשיב הוסיף מלל משלו שעולה כדי ביצוע העבירות, באופן שאינו מהווה פרסום ידיעות חדשותיות בלבד, אלא יש בו גם היבט של הבעת דעה מסיתה ביחס לאותן חדשות, ומכל מקום ההסתה היא בפרסום עצמו ולא ביצירת התכנים המסיתים.

אני סבורה כי בסופו של יום שקלול מלוא הנתונים מוביל למסקנה כי המסוכנות הנשקפת מן המשיב אינה נופלת מן המסוכנות שנשקפה מאותו עסילה, וזאת בעיקר בשים לב להרשעותיו הקודמות של המשיב המגבירות את מסוכנותו.

12. אודה כי בעניין עסילה סברתי, כי חרף נסיבות ביצוע העבירות, ובהן טיב והיקף הפרסומים עליהם מדובר, מידת החשיפה לה זכו והתקופה המתוחה שמדינת ישראל מצויה בעיצומה, ניתן להורות על שחרור לחלופת מעצר אשר תמנע אפשרות חזרה על המעשים בדרך של איסור החזקת כל ציוד מחשב בבית ועל הגוף, לרבות מכשיר טלפון חכם, טלביזיה חכמה וכיוצא באלה, שתכליתו לחסום גישה לרשת האינטרנט.

החלטתי זו נשענה, בין היתר, על החלטות לפיהן שוחררו נאשמים או חשודים בעבירות דומות בתנאים מגבילים ולא נעצרו (ראו למשל עמ"י (מחוזי ירושלים) 2031-09-13 **ראיד מחאג'נה נ מדינת ישראל** (פורסם בנבו); וכן בש"ע (שלום באר-שבע) 730-08-14 **מדינת ישראל נ' שלומי אברהם** (פורסם בנבו)).

על אף האמור, חזקה עלי מצוותו של בית המשפט המחוזי, אשר קבע בעמ"ת 18389-12-14 **מדינת ישראל נ' עסילה**, כי הרקע האידיאולוגי העולה מתוך תוכן הפרסומים, כמו גם התקופה המתוחה שבה פורסמו, מעלים מסוכנות גבוהה, וכי תנאי שחרור הכוללים איסור החזקת מחשב מכל סוג שהוא המאפשר גישה לאינטרנט אינם בני פיקוח ואין בהם כדי להפיג את המסוכנות.

13. בנסיבות אלה, משנמצא כי עוצמת המסוכנות בעניינו של המשיב אינה נופלת מעוצמת המסוכנות שנקבעה בעניינו של עסילה, ואף הגורמים לה דומים, הרי שאין מנוס מלהורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, וכך אני מורה.

14. **זכות ערר כחוק.**

ניתנה היום, ו' טבת תשע"ה, 28 דצמבר 2014, במעמד הצדדים.